

ມ້າ ກັບ ສ່ວ ດ້ອກເຕີ ຈົບຈາກ ວຽດນາມ

ຄົນ ກໍຕົກລົງທັນທີໂລດ. ໃນເມື່ອ ໄກ່ ໄດ້ສັນຍານຈາກຫມູ່ວ່າ ໂອເຄ, ໄກ່ ກໍຍ່າງຮ້າມທາງໄປຫາມ້າທັນທີ ແລະຈັກໄປເຮັດອີ່ຫຍັງອີກຢູ່ຕໍ່ຫນ້າມ້າ ນ້ຳ ຕາມ້າກໍໄຫລອອກມາຕັ້ງບັກຫລາຍໆ; ແລ້ວ ໄກ່ ກໍຍ່າງກັບຄືນມາຫາ ສອງ ຄົນນັ້ນ. ເຈົ້າຮອງມ້າ ຕ້ອງໄດ້ຈົກເງິນອອກມາໃຫ້ອີກຕາມເຄີຍ ໑000 ຍູໂຣ.

- ເຈົ້າຮອງມ້າ : ກູຕາມມົງແນວນຶ່ງໄດ້ບໍ່?
- ໄກ່ : ໄດ້. ມົງບອກມັນຕາມມາໂລດ ລົດ ເອີຍ!
- ເຈົ້າຮອງມ້າ : ມົງເຮັດອີ່ຫຍັງໃຫ້ມ້າກູ, ມ້າກູ ຈັ່ງຫົວ?
- ໄກ່ : ກູບອກມ້າມົງວ່າ ໂຄ້ຍກູ ໃຫຍ່ກວ່າ ໂຄ້ຍມັນ.
- ເຈົ້າຮອງມ້າ : ແລ້ວມົງເຮັດຈິ່ງໃດມັນຈິ່ງໄຫ້?
- ໄກ່ : ກູເປີດໂຄ້ຍກູອອກໃຫ້ມັນເບິ່ງ ./.

ເມື່ອວັນທີ ໒໓-0໒-໒007 ເດືອນ ກຸມພາ ພ.ສ. ໒໕໕0 ແຫ່ງເມືອງ ບາຣີສ໌, ປະເທດ ຝຣັ່ງ.

ຮວບຮວງ ໂດຍ ຄຳແພວ ພູເພັຊຣ໌ລິນທອງ

ມ້າ ກັບ ສ່ວ ດ້ອກເຕີ ຈົບຈາກ ວຽດນາມ

ມີຄົນລາວຜູ່ນຶ່ງ ມາຍ້າມຍາມ ຄອບຄົວ ຢູ່ປະເທດຝຣັ່ງ. ໃນເມື່ອ ສ່ວ ເກົ້າ ຮູ້ວ່າວ່າ ຫມູ່ຂອງຕົນ ມາຮອດຝຣັ່ງແລ້ວ ຜູ່ກ່ວ ກໍຮ້ວນພ້າວມາຍາມ ຫມູ່ທັນທີ.

- ທ. ລົດ : ຈິ່ງໃດບັກຫ່ານີ້ ກູຄິດວ່າມົງຕາຍຢູ່ສູນສັມນາແລ້ວ.
- ທ. ໄກ່ : ໂອຍ! ບັກຫ່າມົງເອີຍ! ຢ່າສາບແສ່ງກູຫລາຍແມເວີຍ!
- ທ. ລົດ : ມົງໄປຈິ່ງໃດໃດມາຈິ່ງໃດໃດມົງຈິ່ງບໍ່ຕາາາາຍ?
- ທ. ໄກ່ : ມົງກະວ່າກູໂງ່ແທ້ບໍ່ບັກຫ່ານີ້ ຄັນກູໂງ່ບານນັ້ນ ເອົາບໍ່ສິ່ງ ກູໄປຮວມຢູ່ ຮ່າໂມ້ຍ ດອກ. ກູແມ່ນ ດ້ອກເຕີ ຈົບຈາກ ມູສກູ ແລະ ຈາກ ວຽດນາມ ໄດ້.

ລົດ ນົກຢູ່ໃນໃຈວ່າ “ບັກນີ້ ມາແຕ່ພູແຕ່ດອຍ ມັນຄົມາອວດສະຫາວ ແທ້” ແຕ່ວ່າ ໃນເມື່ອ ລົດ ໄດ້ຍິນເພື່ອນວ່າແນວນັ້ນ ເອົາກໍມີດທັນທີ ແລະ ກໍລົມກັນຕໍ່ໄປຈົນຮອດແຈ້ງ. ມີຕໍ່ມາ ຂຶ້ນເປັນທ້າຍສັບດາຄົວັນເສົາແລະວັນ ທິດ, ລົດ ກໍພາ ໄກ່ ອອກໄປທ່ວເບິ່ງສະຕານທີ່ອັນສຳຄັນຕ່າງໆຂອງເມືອງ ບາຣີສ໌ຈົນອິດຈົນເມື່ອຍ ຈິ່ງຄ່ອຍພາກັນກັບບ້ານ ເພື່ອເອົາແຮງໄວ້. ຕົ້ນເຂົ້າ ມາ ເປັນ ວັນອາທິດ, ສະຫາຍສອງຄົນ ກໍພາກັນໄປເດີນທ່ວຂົມ ພຣະຣາຊ ວັງເກົ້າ ຂອງກະສັດຝຣັ່ງໃນສໄມແຕກ້ ຢູ່ເມືອງ ບລົວ[Blois].

ມ້າ ກັບ ສ່ວງ ດ້ວງກເຕີ ຈົບຈາກ ວຸດນາມ

- ທ. ໄກ່ : ໂອຍຍ! ກູເມື່ອຍຫລາຍເວີຍ, ພັກຜ່ອນກ່ອນໄດ້ບໍ່ຫວະ?
- ທ. ລິດ : ເອີ! ໄປຫາກິນເຂົ້າທ່ວງເລີຍກະຕິຄືກັນໄດ້. ກູຂູພາມິງໄປກິນຢູ່ບ່ອນຄັກາ.
- ທ. ໄກ່ : ກະສຸດແລ້ວແຕ່ມິງແຫລ້ວວວ ເພາະວ່າ ມິງເປັນຜູ້ຈ່າຍາຍ.

ລິດ ກຳພາຫມູ່ໄປຮ້ານອາຫານບ້ານນອກແຫ່ງນຶ່ງ ທີ່ຢູ່ໄກຈາກ ວັງ(château) ນັ້ນໄປນ້ອຍນຶ່ງ ເພາະວ່າ ຜູ້ກ່ວວມັກຄວາມສງົບແນ່. ສະຕານທີ່ແຫ່ງນັ້ນກະຄັກາດີ, ທາງຫນ້າ ຮ້ານອາຫານ ກະມີສວນບັກດີຕາແຫ່ງນຶ່ງ ຂຶ້ນ ເປັນບ່ອນ ທີ່ເຮົາປ່ອຍມ້າບະໄວ້.

- ທ. ໄກ່ : ລິດ! ຢູ່ຫນີ້ ເຮົາພນັນກັນກະໄດ້ບໍ່?
- ທ. ລິດ : ໄດ້ຢູ່ ແຕ່ກູບໍ່ແມ່ນ ດ້ວງກເຕີ ຄືມິງຫັນຕີລະ.
- ທ. ໄກ່ : ກູຍາກພນັນກັບ ບັກ ເຈົ້າຮອງ ມ້າ ແຕ່ກູບໍ່ຮູ້ຈັກເວົ້າ ກັບມັນ. ມິງໄປອະທິບາຍໃຫ້ມັນພັງໄປ ວ່າ ກູເຮັດໃຫ້ມ້າຫົວກະໄດ້. ຕ້າກູເຮັດບໍ່ໄດ້ ກູຈ່າຍໃຫ້ມັນ ໕00 ຍູໂຣ ແລະຕ້າກູເຮັດໄດ້ ມັນຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ກູ ໕00 ຍູໂຣ.
- ທ. ລິດ : ມິງມີເງິນຂຶ້ນບໍ່?
- ທ. ໄກ່ : ເອີຍ! ມິງກະເວົ້າຄືຜີບ້າແທ້ະບັກນີ້. ກະເອົາເງິນມິງຫັນ

ມ້າ ກັບ ສ່ວງ ດ້ວງກເຕີ ຈົບຈາກ ວຸດນາມ

ແຫລ້ວກ່ອນເປັນເດີມພັນ... ບໍ່ເສັ້ວດອກບັກນີ້, ມິງກະເຄີຍໄປເຮືອນກູຢູ່ຕວາຕອນເມືອເມືອງລາວຫັນ, ຄວາມຮຸ່ງມີຮອງກູ ມິງກະເຫັນແລ້ວເດ. ອັນນັ້ນກະແມ່ນພັກລັດເອົາໃຫ້ກູຫມົດ, ເມັງກູ ອໍ່ແກວນ້ອຍຫັນນະ ກະແມ່ນພັກແລະຫາໃຫ້. ຈົກເງິນ໑໑໗໗, ໕00 ນິ່ງດອກ.

ລິດ ທີ່ເປັນກັມມະກອນຫາເຂົ້າກິນຄ່າຢູ່ແລ້ວ ບາກບໍ່ອອກ ເພາະເຄີຍໄດ້ໄປພັກເຂົ້າຢູ່ບ້ານສ່ວງ ຕອນກັບເມືອຍາມບ້ານ, ຈິ່ງກັມຫນ້າຢ່າງໄປອະທິບາຍໃຫ້ເຈົ້າຮອງມ້າພັງ. ເຈົ້າຮອງມ້າ ຂຶ້ນ ເປັນທັງ ເຈົ້າຮອງ ຮ້ານອາຫານຮອດບໍ່ຕາມ ກໍຕົກລົງທັນທີ. ລິດ ຍົກມືໃຫ້ສ່ວງວ່າ ໂອເຄ.

ລິດ ກັບ ເຈົ້າຮອງມ້າ ກຳພາກັນຍົນຄ້າເບິ່ງ ຢູ່ຮ້ານອາຫານນຳກັນ. ໄກ່ ກໍຢ່າງຮ້າມທາງໄປຫາມ້າ ແລະຈັກເຮົາເຮັດອີ່ຫຍັງຢູ່ຕໍ່ຫນ້າມ້າ ມ້າກະຫົວຈົນໃສ່ຮີດໃສ່ໂຮ. ເຈົ້າຮອງມ້າ ບາກບໍ່ອອກ ກໍຈຳເປັນໄດ້ຄົ້ມເງິນໃຫ້ ລິດ ທັນທີ ໕00 ຍູໂຣ ທັງຈົມທັງດ່າພ້ອມ. ໄກ່ ກໍຢ່າງກັບມານຶ່ງໂຕະບ່ອນເກົ່າຄືນ ແລະກຳກວັກມືໃສ່ ລິດ ເພື່ອໃຫ້ ລິດ ມາຫາ.

- ທ. ໄກ່ : ມິງໄປບອກມັນອີກໄປວ່າ ໑000 ຍູໂຣ, ກູຂູເຮັດໃຫ້ມ້າມັນໄຫ້.

ລິດ ກໍໂງໄປອະທິບາຍໃຫ້ ເຈົ້າຮອງມ້າພັງ. ເຈົ້າຮອງມ້າ ຄິດຍາກໄດ້ເງິນ